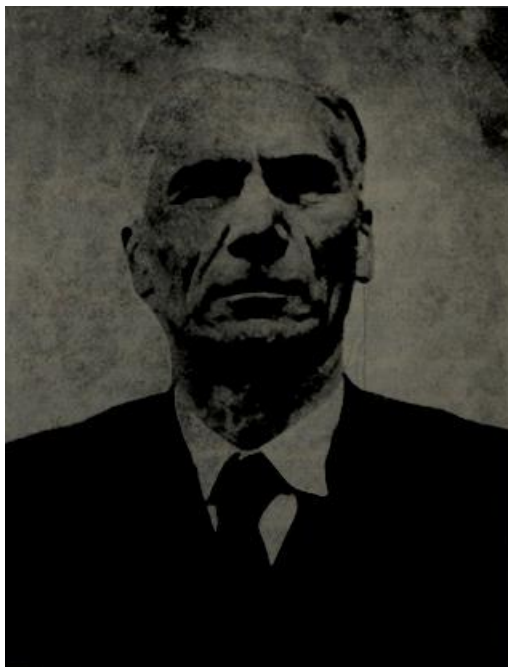

Schneider Lipót

Schneider Lipót mérnök, a soproni úszósporthoz megszervezője Sopronban született 1895. április 18-án. Elemi és középfokú iskoláit itt végezte. Műegyetemi tanulmányait félbeszakította a háború, csak 1921. június 22-én állították ki mérnöki oklevelét Budapesten.

A soproni államépítészeti hivatalban dolgozott, mint napidíjas mérnök. Volt segédmérnök, mérnök, főmérnök, 1940. május 9-én pedig műszaki tanácsosként került Szombathelyre. Főtanácsosi rangban állt helyt akkor, mikor hivatali főnöke nyugatra menekült. A háború után B-listára került, egészen 1949-ig nem jutott rendes álláshoz. Különböző beosztásokban eltöltött évek után 1957. március 17-én nyugdíjazták. Ekkor visszaköltözött Sopronba, az Alsólővér utcai házába. Három évvel később újra dolgozott, a Hőenergia gazdasági és tervező vállalatnál volt műszaki ellenőr, majd az Észak-dunántúli Áramszolgáltató Vállalat alkalmazta. Egészen 1971-ig különböző munkáltatóknál még vállalt kisebb mérnöki feladatokat.

Munkája mellett a különböző egyesületekben, bizottságokban dolgozott a városrendezés- és fejlesztés kérdéseivel foglalkozott. Legkedvesebb „munkaterülete”, a sport volt, az úszó- és korcsolyázósporthoz. Már Budapesten aktív úszó és vízilabda-játékos volt, egyetemistaként a legendás FTC vízilabdacsapatában szerepelt. Sopronban, a Nagyszodában, ő honosította meg a vízilabdajátékot. Olyan nemzedéket nevelt, mely az 1920–30-as években jelentős sikereket aratott. A soproni műugrás és női úszás akkor – vidéki viszonylatban – élenjárónak számított, sőt bajnokokat adott az országnak is.

Társadalmi munkájáért a Magyar Hidrológiai Társaság, az Építőipari Tudományos Egyesület ismételtelen is írásbeli elismerésben és jutalomban részesítette. A Budapesti Műszaki Egyetem tanácsa 1972. május 29-én aranydiplomát adományozott neki.

Ugyanebben az évben Sopron városa a „Társadalmi munkáért emlékérem” arany fokozatával tüntette ki.

Schneider Lipót 1981. május 1-jén hunyt el. „Mecénása volt az általa nevelt fiataloknak, azokat saját költségén vitte versenyekre gondoskodott minden szükségletükről, sőt siker esetén a versenyzők szerény vendéglátója is volt; boldog órákat szerzett nekünk, fiataloknak” – sírjánál így emlékezett rá az egykori tanítvány, Arszin Miklós.

Irodalom:

Hárs József: Schneider Lipót (1895–1981) In: Soproni szemle 35. évf. 4. sz. (1981). p. 368-370.

Schneider Lipót: A Soproni Korcsolyázó Egylet (1872–1951) In: Soproni szemle 1-2. sz. (1978). p. 11-22.

Internet:

Sopron anno weboldala Hozzáférés: <https://sopronanno.hu/tortenet/teli-sportok-sopronban> Letöltve: 2017.08. 18.